

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 23Sa/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4022200147
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4022200147.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v právnej veci žalobcu: N. B., nar. XX. XX. XXXX, A. W. XXX/X, L., zastúpený: JUDr. Viktor Mlynek, advokát, Štúrova 43, Nitra, IČO: 53 109 538, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Nitre, Piesková 32, Nitra, IČO: 00 151 866, o správnej žalobe zo dňa 05. 06. 2019 proti rozhodnutiu žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-20/2019-SK zo dňa 23. 04. 2019, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodnutie Krajského riaditeľstva policajného zboru v Nitre č. KRPZ-NR-KDI-20/2019-SK zo dňa 23. 04. 2019, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre č.k. ORPZ-NR-ODI2-1313/2019-Pr zo dňa 08. 01. 2019 a v e c v r a c i a Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Nitre na ďalšie konanie.

Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania, vrátane trov kasačného konania, v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

I. Stručný priebeh administratívneho konania

1. Z administratívneho spisu, predloženého žalovaným, ktorého súčasťou je aj spis prvostupňového správneho orgánu, správny súd zistil, že dňa 21. 05. 2018 bola Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Nitre ako prvostupňovému správne orgánu predložená vec podľa § 60 ods. 3 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, týkajúca sa priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. e) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupku, ktorého sa dopustil žalobca tým, že dňa 29. 04. 2018 v čase o 17:05 hod. bol v Nitre na ul. Mostná hliadkou PMJ OPP KR PZ NR zastavený a kontrolovaný vodič - žalobca, ktorý viedol OMV značky Škoda Superb TEČ: SA 958 CO, pričom bol zastavený z dôvodu, že sa podobal na osobu, po ktorej bolo vyhlásené pátranie. Vodič po zastavení predložil doklady potrebné na vedenie a prevádzku. Vodič javil známky požitia alkoholu v tele. Následne bol vodič podrobený dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus na zistenie alkoholu v dychu s pozitívnym výsledkom 0,24 Mg/l a opakovanou dychovou skúškou s pozitívnym výsledkom 0,25 Mg/l. Na mieste spísaná SVOP, ku ktorej sa nevyjadril, pričom ju podpísal a ďalšie jazda mu bola zakázaná.

2. Súčasťou administratívneho spisu bola aj evidenčná karta vozidla, a tiež záznamy o priestupkoch a trestných činoch v cestnej premávke žalobcu, z ktorej vyplývalo, že žalobca bol už trestne stíhaný a aj odsúdený za vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky, čin spáchaný 10. 07. 2016.

3. V spise sa nachádza aj správa o výsledku objasňovania priestupku proti BaPCP zo dňa 29. 04. 2018 v zhode s textom uvedeným v čl. 1 tohto odôvodnenia, ako aj potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu a tiež certifikát o overení analyzátoru dychu AlcoQuant 6020 plus, ako aj výsledky merania žalobcu o

17:05:27 s nameranou hodnotou 0,24 mg/l a o 17:15:13 s nameranou hodnotou 0,25 mg/l. Rovnako tak dňa 29. 04. 2018 bol spísaný úradný záznam, v zhode s textom uvedeným v čl. 1 tohto odôvodnenia.

4. Dňa 29. 04. 2018 bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy, kde žalobca podpísal, že nežiada lekárske vyšetrenie. Okrem toho v popise konania bolo uvedené, že žalobca jazdil na motorovom vozidle, bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, pretože sa podobal na osobu v pátraní. Počas kontroly javil známky požitia alkoholu v tele. Následne bol podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom 0,24 mg/l a opakovanou dychovou skúškou s výsledkom 0,25 mg/l, ktorým porušil § 4 ods. 2 písm. d) zák. č. 8/2009 Z.z., čím naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e) zák. č. 372/1990 Zb.

5. Súčasťou administratívneho spisu je aj žiadosť žalobcu o došetrenie a tiež poskytnutie záznamu z kamerového systému, ako aj kamerový záznam zo služobného motorového vozidla. Rovnako tak súčasťou pokladov k priestupku je vyjadrenie, v rámci ktorého je uvedené, že pohotovostná motorizovaná jednotka na úseku odhaľovania, oznamovania a prejednávania priestupkov
a) odhaľuje priestupky, zisťuje ich páchatelov a prejednáva priestupky v blokovom konaní,
b) ak nemôže priestupok prejednať podľa písmena a), priestupok ďalej neobjasňuje a odstúpi ho na ďalšie objasňovanie na obvodné oddelenie podľa miestnej príslušnosti.
Rovnako tak v spise sa nachádza aj vyjadrenie mesta Nitra o tom, že označená komunikácia je príjazdovou komunikáciou mimo telesa miestnej komunikácie.

6. Dňa 08. 01. 2019 sa uskutočnilo prejednanie priestupku v neprítomnosti žalobcu, ktorý si predvolanie naň nevyzdvihol v odbernej lehote a bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona o priestupkoch.

7. Následne bolo vypracované písomné rozhodnutie o priestupku č.p. ORPZ-NR-OD12-1313/2018-Pr zo dňa 08. 01. 2019, ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol tak, že obvinený z priestupku - žalobca, zamestnanie nezistené, dňa 29. 04. 2018 v čase o 17:05 hod. viedol osobné motorové vozidlo tov. Zn. Škoda Superb, ev. č.: SA-958CO, v obci Nitra na Mostnej ul., príjazdová komunikácia k parkovisku pri divadle Andreja Bagara, kde bol zastavený hliadkou KR PZ OPP PMJ Nitra. Hliadka polície následne vykonala kontrolu menovaného, pri ktorej bol menovaný vyzvaný k predloženiu dokladov potrebných k vedeniu a prevádzke motorového vozidla. Menovaný predložil všetky platné a potrebné doklady k vedeniu a prevádzke motorového vozidla. Ďalej bol vyzvaný k podrobeniu sa orientačnej dychovej skúške na elektronickom merači zn. AlcoQuant 6020 plus, ev. č. A408976, ktorým mu po prefúknutí bola nameraná hodnota 0,24 mg/l etanolu v dychu v čase o 17:05:27 hod. a opakovanou dychovou skúškou mu bola nameraná hodnota 0,25 mg/l etanolu v dychu v čase o 17:15:13 hod. Na lekárske vyšetrenie spojené s odberom biologického materiálu sa nežiadal. Ďalšia jazda mu bola zakázaná. S menovaným bola na mieste spáchania priestupku spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku, do ktorej sa nevyjadril a ktorú vlastnoručne podpísal. Menovaný viedol motorové vozidlo v takom čase po požití alkoholu, keď sa alkohol ešte nachádzal v jeho organizme. Menovanému bol na mieste spáchania priestupku zadržaný vodičský preukaz podľa § 70 ods. 1 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca týmto svojím konaním porušil § 4 ods. 2 písm. d) (s poukazom na § 137 ods. 2 písm. a/ sa jedná o porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom) - zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uznal sa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupku v znení neskorších predpisov bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 400 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov, pričom podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona sa do času zákazu činnosti započítava čas, po ktorý páchatel na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednávaným priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t.j. od 29. 04. 2018, kedy mu bol VP zadržaný.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol žalovaný, žalobou napadnutým rozhodnutím, bližšie opísaným v čl. II. tohto odôvodnenia.

II. Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

8. Žalobou napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-NR-KDI-20/2019-SK zo dňa 23. 04. 2019 žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie vydané Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Okresným dopravným inšpektorátom v Nitre pod číslom ORPZ-NR-ODI2-1313/2018-Pr zo dňa 08. 01. 2019 potvrdil.

9. V odôvodnení uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, dôvody nespokojnosti žalobcu a z preskúmaného spisového materiálu dospel k záveru, že žalobca dňa 29. 04. 2018 v čase o 17.05 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb s ev. č. P. v obci Nitra na príjazdovej komunikácii ul. Mostná, vedúcej k parkovisku k divadlu Andreja Bagara, kde bol zastavený a následne kontrolovaný hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky odboru poriadkovej polície KR PZ Nitra, pričom počas kontroly bol žalobca vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na el. merači AlcoQuant 6020 plus, evidenčného čísla A408976, či nie je pod vplyvom alkoholických nápojov. Žalobca vykonal dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom, pri ktorom mu v čase o 17:05:27 hod. bola zistená hodnota 0,24 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu a pri opakovanej skúške v čase o 17:15:13 hod. zistená hodnota 0,25 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu. Žalobca sa na lekárske vyšetrenie spojené s odberom krvi nežiadal, pričom ďalšia jazda mu bola zakázaná. Svojím konaním žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoCP“, resp. „zákon o cestnej premávke“).

Mal za to, že svojím konaním teda žalobca porušil ustanovenie § 22 ods. 1 písm. c) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „ZoP“, resp. „zákon o priestupkoch“, resp. „zákon č. 372/1990 Zb.“), ktorý upravuje, že priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič počas vedenia vozidla požíje alkohol alebo vedie vozidlo v takom čase po jeho požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu alkohol ešte nachádza v organizme.

10. K častiam odvolania, kde žalobca uvádzal okolnosti kontroly polície zo svojho pohľadu, zo dňa 29. 04. 2018, poukázal na zadovážené listinné dôkazy, ktoré sú obsiahnuté v spisovom materiály, a ktoré tvoria jeden celok. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy je zrejmé, že službukonajúca hliadka PZ okrem iného plnila úlohy na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov a interných aktov riadenia. Z predmetnej správy vyplývalo, že pri plnení svojich úloh hliadka PZ, predpísaným spôsobom zastavila vodiča vozidla zn. Škoda Superb s ev. č. P., pretože táto sa podobala na osobu, po ktorej bolo vyhlásené pátranie. Počas vykonávanej kontroly bolo zistené, že sa jedná o osobu účastníka konania, ktorá javila známky po požití alkoholického nápoja. Následne na to bol žalobca podrobený dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu s pozitívnym výsledkom. Výsledkom tejto cestnej kontroly bolo zistené porušenie ustanovenia zákona o cestnej prevádzke, čím sa žalobca stal podozrivým z naplnenia skutkovej podstaty priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. e) ZoP. V súvislosti s objasňovaním predmetného skutku, bol účastník konania poučený v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov o svojich právach a povinnostiach, s ktorými právami a povinnosťami sa oboznámil, porozumel a na znak súhlasu potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Žalobca, ako podozrivý z priestupku, po poučení sa k veci nevyjadril.

Žalovaný preskúmaním dôkazných prostriedkov nachádzajúcich sa v spisovom materiály, nemal dôvod pochybovať o ich pravosti, či autenticite, zvlášť keď službukonajúca hliadka PZ v štátnozamestnaneckom služobnom pomere je na plnenie svojich úloh splnomocnená Ústavou SR, všeobecne záväznými právnymi predpismi a inými právnymi predpismi, na vykonávanie ktorého determinantom je služobná prísaha.

Vzhľadom na uvedené, žalovaný mal za to, že uvedení príslušníci Policajného zboru, ktorých prvoradou úlohou je chrániť životy, zdravie a majetky občanov si pri plnení úloh na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zachovali svoj profesionálny prístup, nadhľad nad vecou a konali v intenciách zákonov SR. Uvedená hliadka PZ opísala vo svojom úradnom zázname vo vzťahu k meritu veci celý priebeh vykonávanej ich služobnej činnosti, čo, kde a kým bolo spôsobené, aké vyšetrenia boli vykonané a s akým výsledkom, aké opatrenia sa prijali, čo v kontexte na ďalšie zabezpečené dôkazy, daný záznam tvorí jeden celok, ktorý si neodporuje, čoho nesporným faktom je aj vedomosť samotného žalobcu, že večer pred príchodom na parkovisko išiel s kamarátmi do diskobaru, kde požil aj alkohol, avšak bol si istý, že do nasledujúceho večera sa pod vplyvom alkoholu už nebude nachádzať, ako to vyplývalo z odvolania.

Žalovaný s poukazom na zmieňované zabezpečené dôkazy hliadkou PZ, ktorá pri vykonávaní svojej služobnej činnosti ich získala spôsobom vyplývajúcim z jej postavenia a poslania považoval za zákonné, hodnoverné a spoľahlivé. Preto žalovaný s poukazom na spisový materiál mal za to, že dôkazná situácia, ktorá sa nachádzala v spisovom materiály a dokazovanie, ktoré bolo pri objasňovaní priestupku a následnom správnom konaní vykonané, dostatočne preukazuje skutočnosť, že žalobca nerešpektoval ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) ZoCP, čím sa dopustil priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. e) ZoP.

11. Prvostupňový správny orgán v prejednávanom prípade taktiež dostatočne odôvodnil, prečo uložil sankciu v takej výške, akej ju uložil, pričom z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov vychádzal, ktoré boli postačujúce na preukázanie skutočnosti, ktoré sa kladú žalobcovi za vinu, a tiež o čo sa opieral pri určovaní druhu a výmery uloženej sankcie. Vysporiadal sa s náležitou presnosťou a presvedčivosťou so všetkými zákonnými hľadiskami pre uloženie pokuty v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch. Prihliadal na platnosť právnej úpravy s citovaným ustanovením a najmä, že ide o konanie, ktoré závažným spôsobom porušuje zákon o cestnej premávke s poukázaním na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. a) citovaného zákona. To znamená, že prihliada na poľahčujúce ale aj priťažujúce skutočnosti, ktoré sú vyšpecifikované v napadnutom rozhodnutí, evidenčnú kartu vodiča, z ktorej je zrejmé, že v minulosti sa žalobca dopustil protiprávneho činu - ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ďalej spôsob a okolnosti, za akých bol priestupok spáchaný - žalobca vedel, že vo večerných hodinách bude v diskobare požívať alkoholické nápoje a na ďalší deň bude jazdiť so svojim motorovým vozidlom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že v čase jazdy sa v jeho organizme nebude alkohol nachádzať a tým chránený záujem zákonom neporuší alebo neohrozí, opakom čoho sú listinné dôkazy (zápis o dychovej skúške v hodnotách 0,24 a 0,25 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu), preukazujúcich prítomnosť alkoholu v tele organizmu. V rámci určeného rozpätia pri určení výšky pokuty, svoje diskrečné právo správny orgán využil správne na základe predmetných dôkazov, vyvedenia skutkového a právneho zistenia, zákonom povolennej správnej úvahy pri rešpektovaní zmyslu a účelu zákona a teda dospel pri dodržaní pravidiel logického posudzovania k rozhodnutiu, že pre nápravu žalobcu bolo potrebné uložiť sankciu zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov a pokutu vo výške 400 eur vzhľadom na generálnu a individuálnu prevenciu za primeranú a zodpovedajúcu zákonu, s ktorou sa žalovaný stotožnil, pričom za uvedený priestupok je možné v zmysle ustanovenia § 22 ods. 2 písm. c) ZoP uložiť sankciu od 150 do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov citovaného zákona, ktorá je uložená primerane v zákonne ustanovenom rozpätí.

12. Na základe vyhodnotenia námietky žalobcu a postupu správneho orgánu rozhodujúceho v prvom stupni a po preštudovaní celého spisového materiálu žalovaný dospel k záveru, že žalobca svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. a) ZoCP, čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. e) ZoP.

III. Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu (v podanej žalobe)

13. Žalobou zo dňa 05. 06. 2019 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia, bližšie opísaného v čl. II. tohto odôvodnenia, považujúc ho za nezákonné, pretože správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci pre posúdenie veci. Žalovaný bez náležitého odôvodnenia odmietol vykonať dôkazy, ktoré žalobca navrhol vykonať a žalovaný sa odvolával na listinné dôkazy, ktoré si zjavne protirečili s dôkazmi audio-vizuálnymi, ktoré sú dostupné na prenosnom dátovom úložisku. Išlo najmä o dôkazy, že žalobca bol odsledovaný a zastavený spôsobom, ktorým boli porušené jeho ústavné práva, ako aj, že dychová skúška nemôže byť platná, keďže prístroj na meranie alkoholu v dychu Alcoquant 6020 Plus nebol použitý v súlade s platnými návodmi na použitie.

14. Mal za to, že návody prístrojov Alcoquant 6020 plus, či Alcotestu Dräder zhodne uvádzajú, že zvyšky alkoholu v ústach skresľujú výsledok merania, a preto sa na presný výsledok dychovej skúšky vyžaduje dodržanie doby čakania 15 minút od posledného požitia alkoholu. V praxi skutočne môže dôjsť k prípadom, kedy vodič bude tvrdiť, že zjedol napríklad cukrovinku tesne pred zastavením policajtní, a jeho dychová skúška bude pozitívna. V takomto prípade, po vykonaní opakovanej dychovej skúšky v súlade s návodom na použitie, a to po uplynutí najmenej 15 minút, bude zrejmé, či má množstvo alkoholu stúpajúcu alebo klesajúcu tendenciu, resp. či úplne vymizne, ak vodič skutočne

alkohol nepožil. Striktné dodržanie návodu na použitie, nehovoriac o dodržiavaní termínov kalibrácie, je nevyhnutným predpokladom zákonného vykonania dychovej skúšky tak, aby následne mohla byť použitá a akceptovaná ako dôkaz. Akýkoľvek postup priechiaci sa návodu na použitie, teda aj skrátenie doby medzi opakovanými meraniami, môže spôsobiť neúčinnosť dôkazu a tým, v súlade s právnymi zásadami, rozhodnutie v prospech podozrivého.

15. Žalobca zdôraznil, že absolútne sa ho neopýtali na to, či bezprostredne pred jazdou nepožil nejaký alkohol alebo liekové prípravky prípadne potraviny, ktoré by mohli ovplyvniť výsledok jeho dychovej skúšky. Nepoučili ho o tom, že v takomto prípade je nutné počkať nejakú dobu, aby sa tieto látky dostali von z jeho dychu, pričom v jeho ústach boli zostatky inhalátoru, či ústnej vody, a keďže je alergik, astmatik, tieto zostatky pretrvávali v jeho ústnej dutine dlhšiu dobu. Ako dôkaz pripojil potvrdenie od lekára, že používa inhalátor, ako aj časť návodu na obsluhu prístroja AlcoQuant 6020 plus.

16. Zároveň žalobca zdôraznil, že k jeho vozidlu pristúpil príslušník PZ s testerom AlcoQuant 6020 plus a bez toho, aby si vypýtal doklady, mu len povedal: „Ešte si fúkajte!“ Vzhľadom na uvedené žalobca namietal aj nezákonné zastavenie jeho vozidla. V odvolaní sa domáhal vyjadrenia, prečo bol zastavený hliadkou PMJ. V tomto vyjadrení sa uviedlo, že sa podobal na hľadanú osobu. S dôkazom, ktoré predložil je zrejmé, že uvedený dôvod je nepravdivý a nezmyselný, keďže bol tesne predtým na tom istom parkovisku už pokutovaný za otvorené okno na aute sumou 50,- eur v blokovom konaní tým istým príslušníkom PZ. Taktiež sa im preukázal všetkými dokladmi o prevádzke vozidla, a aj jeho totožnosť mali už potvrdenú, čo vie preukázať priloženými kópiami blokov z pokuty predchádzajúcej opakovanému kontrolovaniu jeho osoby. Preto sa pýtal, aký mali zákonný dôvod ho sledovať a opakovane zastaviť a kontrolovať, pričom namietol aj spôsob kontroly a nedostatočné poučenie.

IV. Podstatné zhrnutie vyjadrenia žalovaného

17. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 06. 09. 2019 uviedol, že zo spisového materiálu je zrejmé, že k dopravnému priestupku došlo z dôvodu, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia.

18. K námietkam, ktoré sú zhodné s námietkami uvádzanými v odvolacom konaní, uviedol, že žalovaný sa snažil žalobcovi podať odpovede v intenciách odvolania, vysporiadal sa s listinnými dôkazmi, ktoré v odvolacom konaní skúmal a vyhodnocoval, pričom vyhodnotením týchto dôkazov dospel k záveru, že žalobca sa vyššie uvedeného skutku dopustil.

Zo spisového materiálu považoval za nesporné, že žalobca sa príslušníkom PZ, ktorí vykonávali kontrolu aj na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, priznal k určitým okolnostiam a síce, že deň predtým bol vo večerných hodinách v disko bare, kde požíval alkoholické nápoje. Treba si uvedomiť, že privolaná hliadka pohotovostnej motorizovanej jednotky PZ riešila žalobcu za iný protiprávny delikt, ktorý s týmto konaním priamo nesúvisel, pretože žalobca si nesplnil zákonom uloženú povinnosť zrejme z predošlého dňa a v tom čase pri realizácii priestupku nebol vodičom a tým pádom nebol dôvod na vykonanie dychovej skúšky u osoby žalobcu. Z listinného dôkazu - správy o výsledku objasňovania priestupku vyplývalo, že službukonajúci policajti žalobcovi dôvodili jeho konanie spôsobom, že porušil hmotnoprávne ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) na základe čoho bol podozrivým z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. e) ZoP, keďže žalobca neskôr s odstupom času, už zo svojim vozidlom ako jeho vodič viedol vozidlo v cestnej premávke resp. v mieste, na ktorom sa vzťahujú pravidlá o cestnej premávke vyplývajúce zo zákona o cestnej premávke. Z predmetnej správy tiež vyplývalo, že žalobca bol riadne poučený k vykonávanom úkone, o čom svedčí jeho vlastnoručný podpis, kde nemal absolútne žiadne námietky, dokonca mal možnosť a právo sa priamo na mieste k dôvodom podozrenia vyjadriť, pričom toto právo nevyužíval a odmietol sa priamo na mieste vyjadriť, čo tiež podpísal svojim vlastnoručným podpisom. Samozrejme netreba opomenúť nemenej dôležitú skutočnosť a síce tú, že v žalobe, ako aj v odvolacom konaní žalobca vehementne poukazoval na to, že užíval inhalátor, prípadne ústnu vodu a pritom, keď si nebol vedomý požitia alkoholických nápojov, tak mal taktiež možnosť využiť svoje právo a mohol sa žalobca žiadať na odber krvi, čo svoje právo nevyužil a nežiadal sa na lekárske vyšetrenie na zistenie alkoholu v krvi, ako to vyplývalo z listinného dôkazu. Uvedený listinný dôkaz podporujú vo vzájomných súvislostiach aj úradný záznam policajtov.

19. Ďalej žalovaný uviedol, že zápisy o vykonaných dychových skúškach, ich hodnoty majú stúpajúcu tendenciu. Uvedené poznanie má dôležitú vypovedaciu hodnotu, podľa ktorej možno dôvodne usudzovať aj na základe zovšeobecnenej medicínskej praxe a dostupnej literatúry, že opakovanú dychovú skúšku uskutočnenú s časovým odstupom nemôže mať za následok konzumácia iných látok než alkoholické nápoje, čím žalovaný považoval tvrdenia žalobcu s poukazom na obsah spisového materiálu a žalobcov postoj k svojim právam a možnostiam za účelovú obranu v snahe vyhnúť sa administratívno- právnej zodpovednosti za spáchaný priestupok.

20. Žalovaný sa v konaní zaoberal každou relevantnou namietanou skutočnosťou v odvolacom konaní, pričom preskúmaním spisového materiálu mal za to, že prvostupňovým správnym orgánom bolo v danej veci dokazovanie vykonané procesne legálnymi dôkazmi, ako to vyplývalo z administratívneho materiálu, čím skutkový stav veci po vyhodnotení týchto dôkazov považoval za spoľahlivo zistený a preukázaný, na základe ktorého sa dospelo k záveru, že skutok, ktorý sa kládol za vinu žalobcovi sa skutočne stal a oprávnene bol teda zákonne uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke.

21. Ohľadom uloženej sankcie, žalovaný bol toho názoru, že po zvážení konania súvisiaceho s vydaním prvostupňového rozhodnutia o priestupku nevidel dôvod na zrušenie samotného rozhodnutia, ale zistil dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia v časti uloženia sankcie, vzhľadom na všetky dôvody a okolnosti, ktoré z povahy veci vyplývali, čím žalovaný je presvedčený, že napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky atribúty, ktoré zohľadňujú zistený objektívny skutkový stav veci.

22. Navrhol, aby súd žalobu žalobcu zamietol.

V. Ďalší priebeh konania

23. V žalobnej replike žalobca zotrval na to, že prístroj Alcoquant 6020 Plus nebol použitý podľa platného návodu na použitie preto ani jedna s dychových skúšok nemôže byť použitá ako dôkaz. Za podstatné považoval aj to, že prípadný zostatkový alkohol by mal mať klesajúcu tendenciu. Rovnako tak zotrval na tom, že nebol poučený podľa predpisov a nevedel o tom, že rôzne prípravky môžu ovplyvniť výsledok dychovej skúšky. Bolo mu z ich strany tvrdené, že to bude riešiť príslušný orgán ODI, a teda sa rozhodol obhájiť až tam. Ďalej poukázal aj na to, že žalovaný až teraz priznal pravdu a to, že bol už predtým riešený, a teda vedeli, o koho sa jedná, a teda dôvod zastavenia vozidla je nepravdivý. Taktiež poukázal aj na ďalšie nepravdy.

24. Žalovaný písomnú dupliku v rámci súdneho konania nepodal.

25. Súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní a rozhodol prvýkrát rozsudkom č.k. 23Sa/44/2019-137 zo dňa 03. 02. 2020 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky sp. zn. 8Asan/26/2020 zo dňa 24. 02. 2022 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sa/44/2019-137 zo dňa 03. 02. 2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uložil správne súdu povinnosť zistiť zo správnej žaloby podstatu žalobných argumentov, ktoré má vyhodnotiť v kontexte relevantných zákonných ustanovení a prijať závery, ktoré budú dostatočnou odpoveďou na žalobcove námietky.

26. Po vrátení veci súd vec opätovne prejednal na nariadenom pojednávaní, konanom dňa 10. 01. 2023 za účasti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, ktorých vyjadrenia boli v zhode s písomnými vyjadreniami.

VI. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právne argumenty

27. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný v čase začatia predmetného konania (ust. § 10, 13 ods. 3 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“), vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal rozhodnutie žalovaného zo dňa 23. 04. 2019, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto rozhodnutie žalovaného zo dňa 23. 04. 2019, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru zo dňa 08. 01. 2019 zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. e), ods. 3 SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z

dôvodu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

28. Vychádzal pritom z tohto právneho posúdenia:

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania priestupku a rozhodovania žalovaného (ďalej len „zákon o priestupkoch“, resp. „zákon č. 372/1990 Zb.“), priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 7 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, zodpovednosť za priestupok sa posudzuje podľa zákona účinného v čase spáchania priestupku; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje iba vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh sankcie, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o priestupku rozhoduje.

Podľa § 11 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a) pokarhanie,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) prepadnutie veci.

Sankciu možno uložiť samostatne alebo s inou sankciou; pokarhanie nemožno uložiť spolu s pokutou.

Podľa § 12 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávaných v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnuteľný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

Podľa § 22 ods. 1 písm. e) vyššie citovaného zákona, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

e) ako vodič počas vedenia vozidla použije alkohol alebo vedie vozidlo v takom čase po jeho požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu^{3a}) alkohol ešte nachádza v jeho organizme, okrem cyklistu jazdiaceho v zastavanom území obce^{3bc}) a cyklistu jazdiaceho po cestičke pre cyklistov, ak množstvo alkoholu v jeho organizme nepresiahne hodnotu 0,24 miligramu etanolu na liter vydychnutého vzduchu pri vyšetrení dychovou skúškou prístrojom alebo 0,5 gramu etanolu na kilogram hmotnosti vyšetrovanej osoby pri lekárskom vyšetrení zo vzorky krvi plynovou chromatografiou,

Podľa § 51 vyššie citovaného zákona, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 vyššie citovaného zákona, objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

- a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,
- b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,
- c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,
- d) uloží ochranné opatrenie,
- e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 77 vyššie citovaného zákona, výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku,

vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, účinných v čase rozhodovania žalovaného, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 47 ods. 3 vyššie citovaného zákona, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutku, vodič nesmie
d) viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme; toto neplatí pre cyklistu jazdiaceho v zastavanom území obce^{9a}) a pre cyklistu jazdiaceho po cestičke pre cyklistov, ak množstvo alkoholu v jeho organizme nepresiahne hodnotu 0,24 miligramu etanolu na liter vydychnutého vzduchu pri vyšetrení dychovou skúškou prístrojom alebo 0,5 gramu etanolu na kilogram hmotnosti vyšetrovanej osoby pri lekárskom vyšetrení zo vzorky krvi plynovou chromatografiou,

Podľa § 137 ods. 2 písm. a) vyššie citovaného zákona, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je

a) jazda pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky; to neplatí, ak ide o cyklistu podľa § 4 ods. 2 písm. c),

Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj "SSP"), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Podľa § 191 ods. 1 písm. e/ ods. 4, ods. 6 veta prvá SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

Ak správny súd zrušuje rozhodnutie alebo opatrenie, podľa okolností môže aj bez návrhu súčasne vysloviť, že vec sa vracia na ďalšie konanie žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy podľa odseku 3. Ak správny súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, lehota na vydanie rozhodnutia alebo opatrenia v ďalšom konaní začne orgánu verejnej správy plynúť až po doručení všetkých administratívnych spisov pripojených k prejednávanej veci.

Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný.

Podľa § 194 ods. 1 a 2 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

Podľa § 195 SSP, správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

- a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,
- c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,
- d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania,
- e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

Podľa § 197 SSP, správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

29. Súd v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia postupu správnych orgánov podľa SSP je povinný posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či náležite zistil vo veci skutkový stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, ako aj dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi.

30. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe z hľadiska toho, či takéto namietané procesné pochybenia správneho orgánu sú takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

31. Súd po preskúmaní spisového materiálu, administratívneho spisu orgánu verejnej správy, ako aj rozhodnutia žalovaného a tiež prvostupňového správneho rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu je nesprávne, pretože zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

32. Úlohou súdu bolo posúdiť správnosť postupu a rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa a následne i žalovaného, ktoré uznali žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona o priestupkoch a podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch mu uložili sankciu - pokutu vo výške 400 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov. Z administratívneho spisu pritom vyplývalo, že proti prvostupňovému správne rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, v ktorom poukázal na dôvody zastavenia jeho vozidla príslušníkmi PMJ v priestoroch parkoviska potom, ako ho v blokovom konaní riešili za iný priestupok. Žalovaný k tejto námietke žalobcu uviedol, že službukonajúca hliadka PZ okrem iného plnila úlohy na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov a interných aktov riadenia. Okrem toho uviedol, že z predmetnej správy vyplývalo, že pri plnení svojich úloh hliadka PZ, predpísaným spôsobom zastavila vodiča vozidla, pretože táto sa podobala na osobu, po ktorej bolo vyhlásené pátranie. Počas vykonávania kontroly bolo zistené, že sa jedná o osobu účastníka konania, ktorá javila známky po požití alkoholického nápoja. Následne na to bol účastník podrobný dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu s pozitívnym výsledkom. Okrem toho žalovaný vo svojom odôvodnení v zhode s prvostupňovým

rozhodnutím uviedol, že žalobca bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na el. merači AlcoQuant 6020 plus s evidenčným číslom A408976, či nie je pod vplyvom alkoholických nápojov. Žalobca vykonal dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom, pri ktorom mu v čase o 17:05:27 hod. bola zistená hodnota 0,24 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu a pri opakovanej skúške v čase o 17:15:13 hod. zistená hodnota 0,25 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu. Žalobca sa na lekárske vyšetrenie spojené s odberom krvi nežiadal, pričom ďalšia jazda mu bola zakázaná. Svojím konaním žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) ZoCP.

33. S poukazom na uvedené však správny súd bol toho názoru, že postup pri vyšetrení vodiča na zistenie prítomnosti alkoholu vykonaním dychovej skúšky nebol v súlade s podmienkami Policajného zboru upravenými v nariadení Prezídia Policajného zboru o vykonávaní dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, konaní o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti č. 80/2014 v znení neskorších nariadení, a to konkrétne z článkom 22 a nasledujúcimi. Článok pritom obsahuje o. i. postup policajta spočívajúci v tom, že pred každým vyšetrením prístrojom, policajt poučí vodiča zastaveného vozidla o správnom používaní prístroja, preverí či za posledných 15 minút požil potraviny alebo látky s možným obsahom alkoholu a následne postupuje podľa návodu na obsluhu tohto prístroja. Ide o zdanlivo jednoduchú povinnosť policajta - preveriť, či za posledných 15 minút vodič požil potraviny alebo látky s možným obsahom alkoholu. Môže ísť o prostú otázku, ktorá sa do praxe dostala slovami „Pán vodič, požili ste pred jazdou alkoholické nápoje?“. To, že sa policajt pýta na požitie takýchto látok neslúži len na nadviazanie kontaktu s vodičom alebo len na dodržanie povinnosti policajta stanovenej nariadením. Doba 15 minút je pre vykonanie dychovej skúšky rozhodujúca. Vodič, samozrejme, nemusí odpovedať policajtovi pravdivo, prípadne mu nebude chcieť odpovedať vôbec. V prípadoch pozitívnej dychovej skúšky je však dôvodné, aby policajt s vodičom vykonal po 15 minútach opakovanú dychovú skúšku, na čo odkazujú slová „následne postupuje podľa návodu na obsluhu tohto prístroja“. Návody prístrojov Alcoquant 6020 plus, či Alcotestu Dräger zhodne uvádzajú, že zvyšky alkoholu v ústach skresľujú výsledok merania, a preto sa na presný výsledok dychovej skúšky vyžaduje dodržanie doby čakania 15 minút od posledného požitia alkoholu. V praxi skutočne môže dôjsť k prípadom, kedy vodič bude tvrdiť, že zjedol napríklad cukrovinku tesne pred zastavením policajtmí, a jeho dychová skúška bude pozitívna. V takomto prípade, po vykonaní opakovanej dychovej skúšky v súlade s návodom na použitie, a to po uplynutí najmenej 15 minút, bude zrejmé, či má množstvo alkoholu stúpajúcu alebo klesajúcu tendenciu, resp. či úplne vymizne, ak vodič skutočne alkohol nepožil. Striktné dodržanie návodu na použitie, nehovoriac o dodržiavaní termínov kalibrácie, je nevyhnutným predpokladom zákonného vykonania dychovej skúšky tak, aby následne mohla byť použitá a akceptovaná ako dôkaz. Akýkoľvek postup priechiaci sa návodu na použitie, teda aj skrátenie doby medzi opakovanými meraniami, môže spôsobiť neúčinnosť dôkazu a tým, v súlade s právnymi zásadami, rozhodnutie v prospech podozrivého.

34. Uvedené bolo už premietnuté aj do rozhodovacej praxe súdov a to Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 0T/161/2015 vydal oslobodzujúci rozsudok, pričom Krajský súd Trenčín uznesením sp. zn. 3To/74/2016 odvolanie prokurátora zamietol, nakoľko ho nevzhladol za dôvodné. Súdny mali pritom za to, že „službukonajúci príslušníci polície nepostupovali v súlade s Nariadením prezídia PZ č.80/2014 Vestníka prezídia PZ. Zo žiadneho dôkazu založeného v súdnom spise nevyplýva, že by sa službukonajúci príslušníci polície pýtali obžalovaného, či nepožil nejaké látky s možným obsahom alkoholu a zároveň pri vyšetrení obžalovaného na alkohol nepostupovali ani podľa návodu na obsluhu prístroja Alcotest 7410, keďže medzi jednotlivými meraniami nepočkali aspoň 15 minút z dôvodu, že zbytkový alkohol v ústach môže skresliť meranie, resp. požitie ústnych sprejov s obsahom alkoholu.“

35. Pozornosti súdu neušlo, že vo vyššie citovanej veci bol vyhotovený aj znalecký posudok č. 110/2016 MUDr. T. W., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (znalec bol pribratý do konania okresným súdom) a zistil, že ústna voda Listerine Total Care, pri jej použití pri výplachu ústnej dutiny v čase 15 minút pred vykonaním dychovej skúšky, môže pozitívne ovplyvniť jej výsledok. Jej požitie nemá žiadny vplyv na schopnosť vodiča viesť motorové vozidlo, pričom znalec na hlavnom pojednávaní okresného súdu vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že medzi dychovými skúškami neuplynul predpísaný čas, mohla prvá aj druhá dychová skúška byť ovplyvnená zvyškami ústnej vody v ústnej dutine. V porovnanom prípade pritom išlo o skutočnosť, že obžalovanému bol dňa 10. 09. 2015 o 01.21 hod. zistený výsledok merania 0,59 mg/l a o 01.34 hod. 0,62 mg/l, teda nebol dodržaný časový interval 15 minút.

36. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj obsahu administratívneho spisu, aplikujúc primerane zásady trestného konania, správny súd nemal za preukázané, že žalobca ako vodič viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu, keď by sa dalo preukázať a nie len sa domnievať, že na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu sa alkohol ešte nachádzal v jeho organizme. Preukázané bolo len to, že žalobca mal v dychu nameranú hodnotu 0,24 mg/l etanolu v čase o 17:05:27 hod. a v čase 17:15:13 hod. 0,25 mg/l, avšak v čase o 17:20:27 hod., resp. neskôr žiadna hodnota nameraná nebola. Rovnako tak nemožno prihliadať na to, že žalobca nepožiadal o lekárske vyšetrenie. Rozhodujúcou by bola tá skutočnosť, že by odmietol lekárske vyšetrenie, čo však z obsahu spisu nevyplýva. Rovnako tak z obsahu spisu vyplýva, že mal predpísaný inhalátor, ktorý síce neznemožňuje vedenie motorového vozidla, avšak v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by nezanechal v dychu nameranú hodnotu etanolu, resp. žalobcom deklarovaná použitá ústna voda. Pritom zo žiadneho úradného záznamu nevyplýva, že by sa príslušníci PZ pýtali žalobcu, či pred jazdou tieto látky aplikoval, a preto aj podpísanie protokolu bez námietok nemožno hodnotiť striktne a považovať ho za priznanie viny.

37. Z vyššie uvedených dôvodov preto správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 23. 04. 2019, ako aj prvostupňového správneho orgánu zo dňa 01. 01. 2019 podľa ust. § 191 ods. 1 písm. e/, ods. 3 SSP (z dôvodu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci) a v zmysle ust. § 191 ods. 4 SSP vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

38. V ďalšom konaní preto bude povinnosťou prvostupňového správneho orgánu, ktorý je viazaný vyššie uvedeným právnym názorom súdu (ust. § 191 ods. 6 SSP), opätovne preveriť tú skutočnosť, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona, prípadne za týmto účelom doplniť dokazovanie tak, aby bolo jednoznačne zrejmé, že skutok, ktorý sa stal, je priestupkom a v prípade pochybností, postupovať v prospech páchatela.

39. Záverom správny súd dodáva, že aj keď kontrola u žalobcu, vykonávaná príslušníkmi PZ, neprebehla podľa predpísaných pravidiel, uvedené však nemožno podľa názoru súdu hodnotiť za tak závažný zásah do práv žalobcu, ktorý by ho v prípade preukázania, že skutok, ktorý sa stal, je priestupkom, zbavoval zodpovednosti za tento skutok. Prvoradou úlohou polície je chrániť životy, zdravie a majetky občanov, a to aj pri plnení úloh na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom nebolo účelom procesných predpisov, aby pri ich nedodržaní, viedli motorové vozidlá vodiči pod vplyvom alkoholu, či iných návykových látok a tak ohrozovali vyššie uvedené ciele. Preto treba každý postup zasahujúcich príslušníkov PZ hodnotiť s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a tieto v preskúmanom rozhodnutí aj dostatočne odôvodniť (napr. osoba javí známky požitia alkoholu, pochybnosti vyplývajúce zo skutkových okolností atď).

40. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech (súd vyhovel žalobe) priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to s poukazom na ust. § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich

skutočností, aby bolo zrejme, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.